

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21C/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118211554
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Mochňacká
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2022:7118211554.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Alexandrou Mochňackou v právnej veci žalobcu: F. Z. P., K., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom M. 9, XXX XX H. proti žalovanej: G. S. Y., rod. V., nar. X.X.XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, XXX XX K., t. č. U. XXX, XXX XX H., právne zastúpená: Mgr. Anna Lengyelová, advokátka, so sídlom Murgašova 3, 040 01 Košice, IČO: 42 406 901, o ochrane osobnosti a náhrade nemajetkovej ujmy s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Košice I. dňa 12.10.2018 domáhal, aby súd rozhodol, že žalovaná neoprávnene porušila tajomstvo listiny, týkajúce sa rozsiahlej vzájomnej komunikácie, zároveň žiadal, aby súd uložil žalovanej uhradiť nemajetkovú ujmu v hodnote 1,- eur a náhradu trov konania.

2. Svoj nárok odôvodnil tým, že v presne nezistený deň v r. 2017 žalovaná, v tom čase študentka Filozofickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach (ďalej len FK UPJŠ), odovzdala rektorovi univerzity prof. RNDr. K. N., CSc., rozsiahlu e-mailovú a SMS komunikáciu, pričom rektor nebol právnym nástupcom žalovanej a ani nemal písomné splnomocnenie, aby mohol konať v mene žalovanej alebo žalobcu. Niekoľko dní po tomto stretnutí s rektorom UPJŠ žalovaná podala na žalobcu trestné oznámenie pod č.j. ČVS: ORP-XXX/SM-KE-XXXX, ktorého súčasťou bola aj rozsiahla osobná korešpondencia medzi procesnými stranami. V trestnom oznámení žalovanej chýba písomné plnomocnenstvo žalovanej rektorovi UPJŠ, aby sa mohol oboznámiť s tajomstvom listiny, v tomto prípade rozsiahlej korešpondencie medzi procesnými stranami a aby mohol rektor UPJŠ konať v mene žalovanej. V trestnej veci sa vedie iné konanie na Okresnom súde Košice I. sp. zn. 7T/41/2018 (teraz Okresný súd Rožňava sp. zn. 3T/106/2019 - poznámka súdu).

3. Dňa 10.12.2018 žalobca podal písomný návrh na zmenu žalobného návrhu a žiadal, aby súd rozhodol, že žalovaná neoprávnene porušila tajomstvo listín týkajúcich sa rozsiahlej vzájomnej osobnej komunikácie medzi žalobcom a žalovanou počas dlhého časového obdobia tým, že tajomstvo listín zverejnila tretej osobe a spôsobila tak vážnu ujmu na ľudských, ústavných a občianskych právach na ochranu osobnosti, najmä občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, mena a prejavov osobnej povahy žalobcu. Žiadal, že žalovaná neoprávnene porušila tajomstvo iných listín uchovávaných v súkromí žalobcu, týkajúce sa rozsiahlej vzájomnej osobnej komunikácie medzi žalobcom a žalovanou počas dlhého časového obdobia tým, že toto tajomstvo zverejnila tretej osobe a spôsobila tak vážnu

ujmu na ľudských, ústavných a občianskych právach na ochranu osobnosti, najmä v občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, mena a prejavov osobnej povahy žalobcu.

4. Svoj nárok odôvodnil tým, že od r. 1985 do r. 1993 je zamestnancom Ústavu experimentálnej fyziky SAV v Košiciach, kde pracoval ako vedecký pracovník. Po tom, čo v r. 1993 došlo k výraznému zníženiu zamestnancov SAV, bol prepustený. Asi po roku pôsobenia v rôznych firmách v r. 1994 nastúpil pracovať na Prírodovedeckú fakultu UPJŠ, kde pôsobil ako vedecký pracovník až do 31.1.2018, kedy bol prepustený. Na Okresnom súde Košice II. sa vedie konanie sp. zn. 41Cpr/92/2017 o neplatnosť výpovede. Na novom akademickom pracovisku sa snažil pracovať tak, aby si prácu udržal. V r. 1995 sa oženil a v r. 1997 sa mu narodil syn. Tieto okolnosti boli podstatné, prečo znášal určité príkoria na pracovisku, hlavne od prof. M. P. O., o ktorom vedel, že ide o bývalého agenta ŠtB a túto skutočnosť uvádza, aby vykreslil charakter hlavného organizátora šikanovania. V práci sa mu začalo výrazne dariť a keď doktorskú prácu mal napísanú už v r. 1993 a pracoval bez školiteľa, musel absolvovať PhD. štúdium PF UPJŠ, ktoré v r. 1997 ukončil s titulom PhD. a s diplomom s por. č. 1. K šikanovaniu zo strany prof. P. O. sa časom pridali prof. K. N., U. a neskôr sa pridali aj doc. V. A. N., PhD., ktorý vystriedal prof. V. N. na poste dekana PF UPJŠ. Gang sa skladal z rektora UPJŠ N., dekana N., riaditeľa P., t.j. ide o ľudí na všetkých riadiacich úrovniach UPJŠ, ktorí si len počas rokov vzájomne vymieňali pozície. Gang vo vzťahu k jeho osobe zastavil množstvo projektov, ktoré inicioval a kde potreboval súhlas nadriadených. Bol iný ako členovia gangu, pretože všetky výsledky v práci musel získať čestne, hlavne vlastným úsilím a neuveriteľnou húževnatosťou odolávať príkorm gangu a nepriazni osudu. Žalovaná o týchto skutočnostiach nevedela dopodrobna, nikdy s ňou o detailoch šikany na pracovisku nehovoril, len z času na čas sa posťažoval, že má osobnú skúsenosť so šikanovaním a že má veľké problémy v práci a musí deň čo deň ako „zbrojnoš“ bojovať a niekedy už naozaj nevláda. Rektor prof. N. sa mu pred svedkami Z. G. a doc. V. N. pochválil, že čítal jeho osobnú korešpondenciu s prorektorkou Z. G.. Vtedy dostal ranu, zažil bezmocnosť, poníženie zo strany žalovanej, s ktorým má problémy sa vyrovať. Človek, ktorý ho roky tyranizoval len preto, že bol v niečom lepší, ako on sám, zrazu sa dozvedel jeho najintímnejšie predstavy o Bohu, láske, ktoré neboli určené jemu, ale iba jedinej osobe, žalovanej a stal sa preto zraniteľným. Teraz žije ako mrzák bez duše. Ináč by vnímal sprístupnenie osobnej korešpondencie žalovanou, ak by ju sprístupnila iba polícia, príp. dobrej priateľke, rodičom alebo súrodencom, to by ho až tak neranilo, nebolo by to príjemné. Snaží sa z tohto poníženia spamätať a znova hľadá svoju rozbitú dušu. Žalovaná teda sprístupnila svoje súkromie, korešpondenciu tretej osobe, rovnako sprístupnila aj jeho súkromie tretej osobe bez jeho privolenia alebo zákonného dôvodu. Domnieva sa, že žalovaná konala úmyselne s cieľom ho ponížiť a s vedomím, že jej konanie spôsobí veľkú ujmu na jeho právach na ochranu osobnosti, najmä občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavu osobnej povahy.

5. Dňa 18.2.2019 podal na Okresnom súde Košice návrh na zmenu žalobného návrhu a žiadal, aby súd vydal rozsudok, že žalovaná neoprávnene zasiahla do ľudských, ústavných a občianskych práv žalobcu na ochranu osobnosti, súkromia, prejavov osobnej povahy a korešpondencie, že žalovaná má upustiť od neoprávnených zásahov do práv a ochranu osobnosti, súkromia, prejavov osobnej povahy a korešpondencie, že žalovaná má odstrániť následky týchto zásahov a má sa primerane zadostučiniť žalobcovi.

6. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila tak, že keďže sa žalobca domáha určenia, že porušila listové tajomstvo tým, že rozsiahlu e-mailovú a SMS komunikáciu najprv sprístupnila rektorovi UPJŠ a potom doložila k trestnému oznámeniu na žalobcu, má za to, že vec porušovania tajomstva prepravovaných správ nepatrí do právomoci súdu a žiadala konanie zastaviť a vzniesla námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Košice I..

7. Dňa 30.7.2019 Okresný súd Košice I. postúpil vec z dôvodu miestnej príslušnosti podľa § 13 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) Okresnému súdu Poprad.

8. Dňa 21.11.2019 Okresný súd Poprad vyzval žalobcu, aby uviedol a upresnil, na ktorých žalobných návrhoch trvá a aby uviedol, o ktorých presne návrhoch žiada, aby súd rozhodol.

9. Dňa 28.1.2020 elektronickým podaním žalobca uviedol, že navrhuje, aby súd rozhodol, že :
I. Žalovaná strana porušila právo žalobcu na ochranu osobnosti, súkromia a ochranu písomností osobnej povahy týkajúce sa prejavov osobnej povahy žalobcu.

II. Žalovaná strana je povinná písomne informovať rektora UPJŠ v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o skutočnosti, že: „Žalovaná strana odovzdala rektorovi UPJŠ v roku 2017 osobnú korešpondenciu týkajúcu sa prejavov osobnej povahy žalobcu bez toho, aby žalovaná strana mala privolenia žalobcu na to, aby mohla rozširovať a ináč použiť prejavy osobnej povahy žalobcu, ktoré obsahovala osobná korešpondencia medzi žalobcom a žalovanou stranou z obdobia od 7.12.2014 do 20.2.2017.“

III. Žalovanej strane sa nariaďuje, aby si vyžiadala od rektora UPJŠ kompletnú osobnú korešpondenciu, vrátane všetkých kópií, ktoré sa týkajú prejavov osobnej povahy žalobcu, za obdobie od 7.12.2014 do 20.2.2017.

IV. Žalovaná strana najneskôr do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku je povinná písomne informovať žalobcu o tom, ako si žalovaná strana splnila povinnosti uložené súdom v bodoch č. 2 a 3 rozsudku a k písomnej informácii priložiť korešpondenciu vyžiadajú od rektora UPJŠ spolu s kópiami, ktoré si rektor UPJŠ vyhotovil.

V. Žalovaná strana je povinná sa žalobcovi písomne ospravedlniť za porušenie práva žalobcu na ochranu osobnosti, súkromia a ochranu písomností týkajúcich sa prejavov osobnej povahy žalobcu v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Text ospravedlnenia adresovaný žalobcovi do vlastných rúk: „Ospravedlňujem sa F. Z. P. K., bytom M. X v H., za porušenie jeho práva na ochranu osobnosti, súkromia a ochranu písomností osobnej povahy týkajúce sa jeho prejavov osobnej povahy.“

10. Tunajší súd uznesením zo dňa 24.4.2020 pripustil zmenu žaloby na základe písomného žalobného návrhu žalobcu zo dňa 27.1.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.5.2020.

11. Žalobca namietal postup žalovanej v tom, že žalovaná pred podaním trestného oznámenia, jeho prejavy osobnej povahy odovzdala rektorovi UPJŠ.

12. Dňa 23.5.2022 žalobca na pojednávaní uviedol, že prišiel o prácu a vedie sa voči nemu trestné konanie. Jeho správanie voči žalovanej mohlo vzbudiť nejaké obavy, ktoré podľa jeho názoru mala riešiť tak, že sa mala obrátiť na políciu a nemala ísť za jeho zamestnávateľom bez jeho súhlasu a odovzdať ich vzájomnú SMS komunikáciu. Zo súčasnej situácie vyplýva, že rektor vlastní predmetnú SMS komunikáciu proti jeho vôli s tým, že na Okresnom súde Košice je vedené súdne konanie. Nenapáda žalovanú preto, že si robila kópie, ale preto, že bez jeho súhlasu sa neobrátila na políciu, ako mala, ale na rektora a ten si prečítal obsah komunikácie a začal konať tak, že ho považoval za duševne chorého človeka a rozchyroval to. Zamestnávateľ trval na lekárskej prehliadke, ktorú odmietol a dostal výpoveď. V priamej súvislosti s uvedeným konaním žalovanej sa mu totálne obrátil život naruby. V r. 2018 bola na neho podaná obžaloba a vina mu dodnes nebola preukázaná. Poukázal, že jedna vec je trestná rovina a druhá vec je pracovno-právny spor. Dôvodom, prečo vedie civilné konanie, je, aby získal podklady na očistenie svojho mena. Uviedol, že rektor nechcel odovzdať SMS komunikáciu trestnému súdu, polícii ani jemu a stále ju drží u seba a zamestnávateľ nemôže mať jeho súkromnú poštu. Žiadal vypočuť žalovanú. Rektor ani zamestnávateľ nemôže nahrádzať orgány činné v trestnom konaní. Uviedol, že žalovaná vedela o tom, že ak s poštou pôjde za jeho nadriadeným, že ten to využije. Je 5 rokov nezamestnaný a v ťažkej situácii, keďže nespáchal trestný čin a domáha sa svojich občianskych práv aspoň na minimálnej úrovni, aby boli zachované. Žalovaná má rodinu, zamestnanie, t.č. je na materskej dovolenke a určite by jej neprišlo milé, ak by jej zamestnávateľovi posielal SMS korešpondenciu bez jej súhlasu. Uviedol, že žalovaná mala skôr podať trestné oznámenie na jeho osobu, ako odovzdať SMS komunikáciu jeho zamestnávateľovi, keďže polícia je od rektorátu vzdialená len 6 minút.

13. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že žalovaná považuje žalobu za nedôvodnú a žiadala ju zamietnuť, priznať náhradu trov konania. Uviedla, že nie je možné ochranou osobnosti riešiť skutočnosti, ktoré sú riešené v inom súdnom konaní s iným predmetom konania, či už ide o neplatnosť výpovede alebo v trestnom konaní na Okresnom súde Rožňava sp. zn. 3T/106/2019. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že žalovanou došlo k neoprávnenému zásahu do jeho chránených práv, uviedla, že za zásah do osobnosti fyzickej osoby nemožno považovať skončenie pracovného pomeru výpoveďou pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny, t.j. právnu skutočnosť, ani trestné oznámenie príslušnému OČTK. Zásah nemožno považovať za neoprávnený vtedy, ak sú dané okolnosti vylučujúce neoprávnenosť zásahu, čo v danom prípade bolo splnené. Je potrebné starostlivo skúmať okolnosti daného prípadu, pri strete práva na ochranu osobnosti žalobcu a žalovanej a pomocou testu proporcionality určiť, ktorá sloboda má byť uprednostnená. Vychádzajúc zo skutkových okolností, kedy zo strany žalobcu dochádzalo k neustálemu opakovanému kontaktovaniu žalovanej v r. 2016 - 2017, sa

ťažko možno stotožniť s predstavou a tvrdením žalobcu, že žalovaná nemohla v rámci ochrany svojich práv a záujmov túto komunikáciu medzi ňou a žalobcom predložiť bez súhlasu žalobcu a to OČTK v rámci trestného oznámenia, či štatutárnemu orgánu UPJŠ v Košiciach, kde bola žalovaná študentkou a žalobca ako vysokoškolský zamestnanec. Žalobca ako vysokoškolský zamestnanec UPJŠ v Košiciach je chápaný ako verejná osoba, ktorá sa nevyhnutne a vedome vystavuje prísnejšiemu skúmaniu svojho správania aj mimo areálu univerzity. Práve správanie žalobcu obťažujúcou formou SMS správ, ktorých niekedy za deň bolo aj 20 - 30 ks, bolo konaním smerujúcim proti osobnej a mravnej integrite žalovanej a žalovaná kontaktovala štatutára univerzity, čím konala v súlade s etickým kódexom študenta UPJŠ č.j. 375/2014, ako aj s etickým kódexom zamestnanca č.j. 2285/2009 podľa čl. I. ods. 6, ktorého etické správanie zamestnancov zahŕňa kolegiálne správanie ku študentom, ktoré je založené na rešpektovaní osobnosti, postavení študenta ako rovnocenného člena akademickej obce a dôstojného postavenia študentov. Pokiaľ ide o samotný žalobný návrh I., tento výrok je neurčitý, nakoľko absentuje uvedenie, čím podľa žalobcu malo dôjsť k porušeniu jeho práva na ochranu osobnosti. Čo sa týka žalobných návrhov II., III., žalovaná spochybňuje a nesúhlasí, že predložila osobnú korešpondenciu od 7.12.2014 do 20.2.2017, ale iba od januára 2016. Dňa 31.1.2016 žalovaná prvýkrát žiadala formou SMS žalobcu, aby jej dal pokoj, dňa 12.2.2016, 4.7.2016, 11.12.2016 žalovaná písala žalobcovi, že ju otravuje, dňa 14.2.2017 žiadala, aby jej dal pokoj, aby ju neotravoval a aby prestal, dňa 6.6.2017 žalovaná písala, že ho má plné zuby, že jeho otravovanie je neznesiteľné, že už nemá trpezlivosť, či je to normálne, že píše študentkám, že chce mať s nimi dieťa, dňa 23.2.2016, 14.4.2016, 4.7.2016, 14.2.2017 písala žalobcovi, aby ju neotravoval, dňa 14.6.2016 žalobcu upozornila, že o jeho „pracovnom nasadení“ bude informovať aj vedenie školy. Dňa 27.8.2016 vyzývala žalobcu, aby ju prestal obťažovať, aby jej dal pokoj, opakovane, že to bude riešiť, dňa 14.2.2017, že ak ju bude naďalej otravovať, bude sa brániť napr. aj na polícii. Z týchto skutkových okolností vecí je zrejmé, že obeťou bola žalovaná a že k neoprávnenému zásahu do práv žalobcu zo strany žalovanej nedošlo.

14. Žalobca na pojednávaní uviedol, že keď v januári 2016 začala mať žalovaná podozrenie, že ju žalobca obťažuje, čo robila od januára 2016 do februára 2017, prečo sa neobrátila na políciu a zbierala dôkazy. Žalovaná za rektorom išla asi 17.2.2017 a trestné oznámenie podala 22.2.2017. Mal za to, že žalovaná zbierala na neho dôkazy. Uviedol, že keď písal žalovanej, mohla mať pocit, že ju ohrozuje, ale mala konať inak a to tak, že v januári 2016 sa mala obrátiť na políciu, príp. na rektora a rektor si ho mal zavolať a vyžiadať si jeho súhlas nazerať do pošty.

15. Právna zástupkyňa žalovanej namietla, že žalovaná nie je pasívne legitimovaná na odovzdanie pošty, pretože ona nie je zamestnávateľ a ak žalobca žiada vydanie jeho pošty, má žalovať UPJŠ.

16. Dňa 23.5.2022 na pojednávaní žalovaná uviedla, že skutočnosť, ktorú tvrdí žalobca, že zadovážovala dôkazy, nie je pravdivá. Uviedla, že nepísala do telefónu, ale žalobca ju obťažoval, tak ako si mohla vytvárať dôkazy. Uviedla, že nikdy sa nesnažila vedome poškodiť žalobcu, ale iba bránila svoje práva a chcela študovať. Snažila sa osobne kontaktovať žalobcu, že nemá záujem o ďalšiu komunikáciu a že nebude pracovať na projekte. Najprv kontaktovala žalobcovu sestru, ktorá bola do projektu zapojená, že žalovaný ju kontaktuje nad rámec jej školských povinností a etiky s tým, že počkala mesiac - dva, či sa to dá do poriadku a keďže sa to nedalo do poriadku, rozhodla sa a hľadala možnosti, ako túto situáciu vyriešiť. Keď sa rozhodla situáciu riešiť, bolo to v čase, keď druhýkrát opakovala posledný ročník kvôli žalobcovi, neodovzdala záverečnú prácu a ďalšie neodovzdanie práce by znamenalo jej vyhodenie zo školy. Žalobcovi viackrát hovorila, že nemôže spať, že sa nemôže učiť a že ju otravuje a situácia sa vyhrotila, keď ju začal prenasledovať po meste a v areáli univerzity. Vtedy si uvedomila, že sa treba postaviť a využiť všetky možnosti, ktoré má, aby sa to skončilo. Skutočnosť, že ju žalobca kontaktoval, jej zhoršilo prospech a znášala to zle. Keď jej žalobca napísal, začala sa triasť a mala strach aj o vlastný život. Povedala si, že bude chrániť svoje práva študenta, vyhľadá rektora a pôjde na políciu, čo žalobcovi oznámila viackrát v správach, ale nikdy na to nereagoval. Z jej pohľadu nešlo o žiadne poškodzovanie listového tajomstva, ani pokus poškodiť žalobcu, ale o ochranu jej práv na pokojný život, štúdium, ochranu psychického zdravia a ochranu iných študentiek. Urobila všetko, čo bolo v súlade s etickým kódexom školy. Počet správ za 1,5 roka dosiahol asi 1.000 ks s tým, že sa jej vyhrážal aj trestnými konaniami, kontaktovaním zamestnávateľa. Dôvodom, prečo čakala tak dlho na oznámenie obťažovania, bol aj jeho syn, ktorý nemohol za to, ale dospela k záveru, že sa nenechá obťažovať s tým, že sa mal nad tým žalobca zamyslieť, keď ho upozorňovala.

17. Žalobca na pojednávaní žiadal, aby si súd vyžiadal od Krajskej prokuratúry, že trestné oznámenie prišlo písomnou formou. Žalobca navrhol vypočuť svedkyňu p. E. bývalú študentku ku skutočnostiam týkajúcich sa odovzdávania SMS komunikácie rektorovi žalovanou. Teda, že pri rektorovi bol prítomný IT špecialista, ktorý mal vidieť komunikáciu. Poukázal na svedeckú výpoveď rektora, v ktorej uviedol, že mobil dala rektorovi žalovaná a ten zavolať IT špecialistu.

18. Žalovaná uviedla, že keď bola za rektorom, uviedla, že by mala odovzdávať záverečnú prácu, ale nedokáže sa sústrediť, že ju žalobca obťažuje rok a je to strašne dlho. Nepamätala si, či rektor urobil písomný záznam o stretnutí. Nepamätala sa, v akej forme odovzdala komunikáciu rektorovi.

19. Vykonaným dokazovaním a to najmä výpoveďami žalobcu a žalovanej, listinnými dôkazmi: trestné oznámenie, žiadosť žalobcu o predloženie písomného splnomocnenia na sprístupnenie listového tajomstva, doručka, zápisnica z výsluchu svedka H. G. z 3.5.2018, výzva žalobcu na vyjadrenie stanoviska k narábaniu s jeho údajmi a prejavmi osobnej povahy adresované rektorovi, doručka, správa ŠtB Košice, vyjadrenie Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR, uznesenie sp. zn. 3T/106/2019 o odmietnutí obžaloby, obžaloba Okresnej prokuratúry Košice č. 2Pv XXX/XX/XXXX-XX (č.l. 158), zápisnica z výsluchu JUDr. S. G. (č.l. 177) zo dňa 18.1.2018, 8.3.2018, zápisnica z výsluchu V. N. zo dňa 22.3.2018, zápisnica z výsluchu žalovanej zo dňa 22.9.2017, zápisnica z výsluchu prof. N. zo dňa 12.9.2019 (č.l. 201), z 28.10.2019 (č.l. 204), uznesenie Okresnej prokuratúry Košice I. č. 1Pn XXXX/XX/XXXX o zamietnutí sťažnosti oznamovateľa F. P., K.. súd zistil nasledovný skutkový stav vo veci:

20. Dňa 17.2.2017 žalovaná v postavení študentky Filozofickej fakulty UPJŠ prišla za rektorom UPJŠ v Košiciach prof. V. N., U., zamestnávateľom žalobcu s tým, že mu ukázala obťažujúcu komunikáciu so žalobcom, ktorú mu odovzdala. Následne žalovaná podala písomne na Krajskú prokuratúru Košice dňa 22.2.2017 trestné oznámenie na žalobcu, ako zamestnanca Prírodovedeckej fakulty UPJŠ v Košiciach, nakoľko ju dlhodobo prenasledoval, kontaktoval prostredníctvom SMS, mailov, vyhľadával jej osobu na rôznych podujatiach proti jej vôli. Dôvodom na kontaktovanie rektora a OČTK bolo konanie žalobcu, ktorý dlhodobo narušal život žalovanej pri školských povinnostiach a v osobnom živote. Týmto konaním jej mal spôsobiť vážne problémy počas štúdia na vysokej škole a ako prílohu zaslala výpis z SMS správ. Dňa 8.6.2018 žalobca písomne žiadal žalovanú o predloženie písomného splnomocnenia na sprístupnenie listového tajomstva alebo splnomocnenstva na konanie v jej mene, v súvislosti s odovzdaním žalobcovej osobnej korešpondencie, ktorú žalovanej adresoval a ktorú dňa 17.2.2017 odovzdala tretím osobám ako rektorovi UPJŠ prof. N. alebo inej osobe. Dňa 8.6.2018 žalobca písomne vyzval rektora UPJŠ prof. N. o predloženie písomného splnomocnenia sl. S. V. na sprístupnenie listového tajomstva alebo splnomocnenstva na konanie v mene sl. V. Dňa 3.5.2018 vypovedala svedkyňa H. G. na polícii v trestnej veci obv. F. P., K., ktorá uviedla, že sa jej žalovaná pýtala, čo má robiť, pretože už to bol vtedy problém a bolo toho už veľa. Svedkyňa v trestnom konaní uvádzala, že na sexuálne obťažovanie sa žalovaná nesťažovala, ale do školy chodila so strachom, že stretne obvineného, žalobcu. Dňa 22.6.2018 žalobca písomne vyzval rektora UPJŠ, aby sa vyjadril k narábaniu s jeho údajmi a prejavmi osobnej povahy, ktoré získal dňa 17.2.2017. Dňa 24.4.2020 Okresný súd v Rožňave rozhodol uznesením v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 3T/106/2019 podľa § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku, ktorým sa odmietla obžaloba Okresného prokurátora Košice I. č. XPv/XXX/XX/XXXX vedená na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 3T/106/2019 v trestnej veci obv. F. Z. P., K. stíhaného pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), d), e) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že v Košiciach a inde, v čase od 28.1.2016 do 6.3.2018 žalobca zneužil telefónne číslo poškodenej S. V., ktoré mu bolo poskytnuté v rámci plnenia študijných cieľov a takto ju kontaktoval proti jej vôli a to prostredníctvom telekomunikačných zariadení, z ktorých zasielal SMS správy a e-maily, ďalej sledoval a vyhľadával osobnú blízkosť poškodenej a to na viacerých miestach v mesta Košice a Poprad, aj napriek jej výslovnému nesúhlasu, čím u oznamovateľky podstatným spôsobom zhoršil kvalitu jej života tým, že nemohla v noci spať v dôsledku neustálych SMS správ, bála sa chodiť do školy z obavy z jeho prenasledovania, nedokázala sa preto učiť ani písať bakalársku prácu, v dôsledku vymeškaných hodín musela opakovať ročník s tým, že táto trestná vec bola vrátená prokurátorovi na ďalšie konanie. Dňa 7.6.2018 Okresná prokuratúra Košice I. podala obžalobu na Okresný súd Košice I. v trestnej veci obv. F. Z. P., K. pre prečin nebezpečného prenasledovania. Dňa 18.1.2018 bola na Obvodnom oddelení PZ Košice vypočutá v trestnej veci Z. S. G., v tom čase ako prorektorka UPJŠ, ktorá vypovedala, že študentka dňa 17.2.2017 navštívila rektora UPJŠ, ktorý ju následne kontaktoval a táto v sprievode spolužiačky požiadala o pomoc vo veľmi citlivej veci, ktorá sa týkala obťažovania zamestnancom Prírodovedeckej fakulty voči menovanej študentke. Ako dôkazný prostriedok odovzdala

rektorovi UPJŠ, SMS komunikáciu, ktorou bola obťažovaná s tým, že SMS komunikácia bola obsiahla a nakoľko frekvencia SMS správ nasvedčovala tomu, že sa voči študentke F. P. K.. správal obťažujúco, nevhodne a vyhľadával jej osobnú blízkosť, kde využíval rôzne zámienky súvisiace so zamestnaním na UPJŠ. Upozornili študentku na možnosť podania trestného oznámenia voči menovanému. Preto ju ako právničku a ako ženu viedlo k tomu, aby menovanej poskytla súčinnosť a právnu pomoc a takéto správanie F. P. bolo nanajvýš nevhodné voči študentke a žene a aby nebolo zasahované zamestnancom do súkromia študentiek. Preto jej poskytli aj súčinnosť vo vzťahu k jej študentským aktivitám. Zamestnávateľ menovanému na stretnutí oznámil, že zabezpečí mimoriadnu zdravotnú prehliadku, ktorá bude zrealizovaná na potvrdenie fyzickej a duševnej spôsobilosti na výkon pracovných činností menovaného, s čím súhlasil a potvrdil, že sa predmetnej zdravotnej prehliadky zúčastní. Uviedla, že študentka odovzdala rektorovi v snahe vyhľadania pomoci komunikáciu dobrovoľne a hľadala pomoc u svojich nadriadených s tým, že komunikácia nebola naďalej šírená a neboli s ňou oboznamované iné osoby. Dňa 22.3.2018 vypovedal v trestnej veci V. K. N., ako rektor UPJŠ v Košiciach s tým, že sa začiatkom r. 2017 dozvedel od študentky S. V., že je obťažovaná zamestnancom Prírodovedeckej fakulty, keď mu odovzdala SMS komunikáciu. Po prečítaní rozsiahlej komunikácie dospeli k tomu, že by mala študentka podať trestné oznámenie, nakoľko obsah komunikácie naznačoval, že F.. P. K.. sa voči študentke správal nevhodne, často vyhľadával jej osobnú blízkosť pod rôznymi zámienkami a upozornili študentku na možnosť podania trestného oznámenia. Preto pozval aj na osobný pohovor zamestnanca F. P., K.. za prítomnosti dekana Prírodovedeckej fakulty doc. N., K.. a doc. Z.. G. dňa 18.5.2017, na ktorom bol F.. P., PhD. upozornený na nevhodné správanie. K.. N. na výsluchu dňa 28.10.2019 uviedol, že poskytli súčinnosť študentke ohľadom jej ďalšieho štúdia. S F.. P. K.. začali pohovory až po tom, čo sa začalo trestné stíhanie a dostal príkaz zúčastniť sa lekárskej prehliadky, čomu však nevyhovel. Z uvedeného dôvodu s ním Prírodovedecká fakulta UPJŠ rozviazala pracovný pomer výpoveďou.

21. Na uvedený skutkový stav súd aplikoval uvedenú právnu úpravu:

22. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

23. Podľa § 12 ods. 1, 2, 3, OZ, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

24. Podľa § 13 ods. 1, 2, 3 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

25. Čl. I. Všeobecné princípy a pravidlá etického správania, Č.j. 2285/2009, ETICKÝ KÓDEX Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach:

1) Zamestnanci sa vo svojej činnosti riadia etickými princípmi všeobecne uznávanými v spoločnosti, preukazujú úctu a spravodlivosť ostatným zamestnancom, študentom a členom akademickej obce, ako aj slušnosť, ochotu a prístupnosť v komunikácii.

4) Zamestnanec nevyužíva svoje funkčné, či pracovné postavenie v organizačnej štruktúre na osobný prospech, ani na prospech tretích osôb, ani na akúkoľvek formu diskriminácie. Nežiada a neprijíma od iných osôb ekonomické výhody.

6) Etické správanie zamestnancov zahŕňa kolegiálne správanie k študentom, ktoré je založené na rešpektovaní osobnosti študenta, princípu slobodného prístupu k vzdelaniu, postavenia študenta ako rovnocenného člena akademickej obce, dôstojného postavenia študentov v prípade ich účasti na výučbe iných študentov nad rámec ich študijných povinností a to formou zodpovedajúceho ohodnotenia, vrátane materiálneho, tvorivej práce študentov vo vedeckom výskume.

26. Čl. VII. Etická komisia Univerzity Pavla Jozefa Šafárika: 1) Na prerokovávanie prípadov porušenia princípov alebo pravidiel tohto Etického kódexu sa ustanovuje Etická komisia Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach (ďalej len „Etická komisia“), ktorú vymenúva rektor UPJŠ. Etická komisia je stálym poradným orgánom rektora UPJŠ.

27. Podľa § 215 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

28. Podľa § 153 ods. 1, 2, 3 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

29. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je preukázať, že došlo k neoprávnenému zásahu a že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach. Tieto náležitosti musia byť súčasne splnené, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 OZ a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom. Procesná strana, ktorá je v rámci tohto právneho vzťahu nositeľom uvedeného oprávnenia, je fyzická osoba, do osobnostných práv ktorej bolo zasiahnuté. Procesná strana, ktorá je nositeľom povinnosti má upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, alebo ktorá je povinná odstrániť následky zásahov alebo poskytnúť primerané zadosťučinenie, je vždy tá fyzická osoba, ktorá sa dopustila určitého konania, ktoré vykazuje známky protiprávnosti a ktorá zasahuje do chránených osobnostných práv.

30. Zo zistenej skutkovej mozaiky súdom nesporne vyplynulo, že zo strany žalobcu v postavení vysokoškolského učiteľa dochádzalo k neustálemu, opakovanému kontaktovaniu žalovanej v r. 2016 - 2017, ktorá bola v tom čase študentkou. Po postupnom narastaní tlaku na osobu žalovanej, ktorá pociťovala kontaktovanie žalobcom za obťažujúce, tomuto jasne v SMS správach, ktoré prečítala na pojednávaní a ktorých obsah nebol žalobcom popretý a teda bol nesporný, dala jasne najavo, že si neželá byť ním kontaktovaná, že toto správanie je otravné, chcela, aby jej dal pokoj a že pokiaľ neprestane, obráti sa na školu, políciu.

31. Povaha vzájomného vzťahu učiteľ - študent už sama so sebou nesie morálne štandardy a pravidlá, ktoré sú preň kľúčové. Žalobca v konaní ani nepoprel svoje neželané, neadekvátne správanie učiteľa voči žalovanej študentke, ktoré opísala na pojednávaní prečítaním. Svojím, možno aj v tom čase neuvedomeným správaním vytvoril žalobca neželaný prienik do osobného priestoru žalovanej. Počas konania sa fixoval len na skutočnosť, ktorú považoval za neoprávnenú, spočívajúcu v konaní žalovanej a teda jej postupe, že sa obrátila v prvom rade na štatutárny orgán, u ktorého hľadala pomoc ako študentka. Neuvedomujúc si, že jeho konanie poškodzovalo zdravie, integritu ženy, ako aj študentky (v postavení nadriadenosti učiteľa), ktorá sa nevedela učiť, hrozilo jej po opakovaní ročníka „vyhadzov“ zo školy a spolupráca s ním na záverečnej práci - projekte. V akademickom prostredí, kde sú študenti/študentky s vyučujúcimi vo vzťahu závislosti, vzniká nerovnováha moci, keďže v tomto prostredí vyučujúci určujú študijné a iné pravidlá.

32. Žalovaná popísala na pojednávaní, ako sa cítila v inkriminovanom čase, hoci žalobca poukazoval nato, že ide iba o jej subjektívne pocity. Popísané pocity žalovanej však úplne korešpondovali s odbornými výskumami obetí obťažovania, ako dôsledky obťažovania na fyzické i psychické zdravie ako

chronický stres a úzkosť; zlá nálada či dokonca depresia; strach; poruchy stravovania či spánku. Ak na škole dochádza k takému správaniu, ktoré vedie k neférovému zaobchádzaniu bez rešpektu a uznania dôstojnosti, je nutné, aby takéto správanie prestalo. Je vysoko pravdepodobné, že ak sa na škole takéto správanie deje, porušuje tým škola antidiskriminačný zákon.

33. V danom spore sa súd vysporiadal na jednej strane so žalobcovým tvrdením o neoprávnenom zásahu do jeho práv na ochranu osobnosti v dôsledku konania žalovanej (vedenie trestného konania, pracovného sporu, straty zamestnania a zrejme rodiny) a na druhej strane s výkonom práv študentky na ochranu jej osobnostnej a morálnej integrity.

34. Z vykonaného dokazovania a ustáleného skutkového stavu mal súd za to, že nebolo sporné, že žalovaná odovzdala rektorovi komunikáciu. Spornou bola otázka, či žalovaná konala neoprávnené, čím mala zasiahnuť do chránených práv žalobcu. Namiesto je však otázka, prečo tak konala? Čo ju viedlo k takému konaniu? Náhľad súdu na vec po zistení skutkového stavu v porovnaní so žalobcovým sa rozchádza. Súd mal za to, že žalovaná postupovala tým najsprávnejším spôsobom, pre ktorý sa v danom čase rozhodla. Situáciu sa snažila vyriešiť ako obeť v prvom rade jasnými a varovnými signálmi voči žalobcovi, čo nepoprel a to SMS-kami s naliehaním, aby zastavil svoje konanie. Keďže uvedené kroky nepomohli, následne sa obrátila na žalobcovu sestru. Uvedené konanie žalovanej len nasvedčovalo tomu, že chcela predísť nasledujúcim krokom v rovine trestnoprávnej a pracovnoprávnej. Po neutíchajúcom SMS-kovaní v počte 20 až 30 SMS denne a následnom prenasledovaní žalovanej, čo žalobca nepoprel, sa žalovaná obrátila na rektora univerzity ako študentka a odovzdala komunikáciu.

35. Teda súd dospel k tomu, že nie je možné klasifikovať konanie žalovanej ako neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu za daných okolností. Žalobca narastajúcim nátlakom či už priamo alebo nepriamo prinútil konať žalovanú tak, ako konala a to vyhľadáním pomoci na akademickej pôde. Pri strete práv na ochranu osobnosti je potrebné zachovať istú mieru proporcionality; inými slovami, jednej strane nemožno priznať viac práv na úkor strany druhej. Priznaním žalovaného nároku by súd túto zásadu vyvrátil a značne znevýhodnil žalovanú. Žalovaná teda v akejsi sebaobrane vlastnej integrity chrániť svoje práva študentky sa obrátila na rektora univerzity. Z titulu antidiskriminačného zákona je nutné prípady diskriminácie či obťažovania riešiť primárne tam, kde vznikajú, teda na akademickej pôde. Preto postup v uvedenom prípade spočívajúci vo vyhľadaní pomoci v rámci fakulty, a následného nahlásenia OČTK bol namieste. Naopak je žiadúce aby sa aj fakulta obrátila na OČTK a riešila správanie učiteľa.

36. Osoby, ktoré zažívajú obťažujúce správanie, prechádzajú procesom uvedomovania si situácie, jej posudzovania a rozhodovania sa, ako postupovať. Mnoho ľudí, ktorí pociťujú, že sa stretli s neférovým zaobchádzaním, potrebujú svoju situáciu najprv skonzultovať, resp. zveriť sa niekomu so svojou skúsenosťou a poradiť sa. Na základe takéhoto poradenstva sa potom môžu rozhodnúť podať oficiálnu sťažnosť. Touto kontaktnou osobou môže byť vymenovaná osoba v štruktúrach organizácie (napr. univerzitná psychologička/psychológ, či študijný poradca/poradkyňa), ktorá vie poskytnúť informácie aj o formálnych a neformálnych postupoch nahlásovania v organizácii. Antidiskriminačný zákon každej škole ukladá, aby informácie o obťažovaní poskytovala ako formu prevencie. Študenti a študentky sa boja o svoje štipendium, známky, osobnú bezpečnosť, či rodinu a vzťahy v nej. Formálny postup preto predstavuje podanie oficiálnej písomnej sťažnosti a zahájenie mechanizmov prešetrovania a riešenia prípadu obťažovania.

37. Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale poskytuje ochranu len proti neoprávnenému zásahu, ktorý je spôsobilý privodiť ujmu. Keďže súd konštatoval, že k neoprávnenému zásahu nedošlo, už neskúmal existenciu príčinnej súvislosti medzi zásahom a vzniknutou ujmu na chránených osobnostných právach fyzickej osoby. Súd nezistil také konanie žalovanej, ktoré by bolo spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu bez toho, aby sa žalovaná neochránila pred zásahmi žalobcu. V prvom rade žalovaná disponovala statusom študentky, preto sa obrátila na univerzitu, keďže išlo o zamestnanca univerzity, v druhom rade žalovaná mala status fyzickej osoby, ženy a preto sa obrátila na políciu podaním trestného oznámenia. Súd za daných okolností nemohol neprihliadnuť aj na legitímne práva študentky. Inak by išlo o šikanóznny výklad práva, ak by súd rozhodol v prospech žalobcu a v neprospech žalovanej. Preto na jednej strane nemožno priznať viac práv na úkor strany druhej. Preto ide o prihliadnutie miery proporcionality. Žalobca neodstránil neželaný stav zasahovaním do osobnej sféry žalovanej napriek tomu, že takýto stav nemal ani vzniknúť. Žalobca mal a mohol predpokladať a byť prezieravý s jeho danými inteligenčnými schopnosťami, že môže dôjsť k takémuto záveru, keďže vytvoril

podmienky pre stret záujmov. Na uvedenom skutkovom základe súd nezistil také konanie žalovanej, ktoré by bolo spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu, ako to v konaní tvrdil bez toho, aby neochránila žalovaná svoju vlastnú integritu a svoje vlastné záujmy, ako už súd spomenul študentky, fyzickej osoby a ženy.

38. Vzhľadom na prijatý záver súdom, tento nemal dôvod vykonávať ďalšie dokazovanie, ktoré by bolo nadbytočné a nehospodárne. Pre posúdenie veci bolo nepodstatné, akým spôsobom - formou podala žalovaná trestné oznámenie na políciu. Z uvedeného dôvodu súd zamietol vykonanie ďalších dôkazov. Taktiež predvolanie študentky, ktorá robila sprievod žalovanej v deň odovzdania komunikácie, bol irelevantný, keďže prioritne si súd vyriešil otázku, čo viedlo žalovanú k namietanému konaniu.

39. Keďže predmetom sporu je ochrana osobnosti a nárokov z nej vyplývajúcich pri neoprávnenom zásahu, je I., II. žalobný návrh nadbytočný, ktorým by súd deklaroval porušenie práv žalobcu na ochranu osobnosti súkromia a ochranu písomností osobnej povahy týkajúce sa prejavov osobnej povahy a ukladal povinnosť žalovanej strane písomne informovať rektora UPJŠ v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o skutočnosti, že: „Žalovaná strana odovzdala rektorovi UPJŠ v roku 2017 osobnú korešpondenciu týkajúcu sa prejavov osobnej povahy žalobcu bez toho, aby žalovaná strana mala privolenia žalobcu na to, aby mohla rozširovať a ináč použiť prejavy osobnej povahy žalobcu, ktoré obsahovala osobná korešpondencia medzi žalobcom a žalovanou stranou z obdobia od 7.12.2014 do 20.2.2017.“ Išlo by vlastne o duplicitu, ak by bolo vyhovené žalobe. Pokiaľ chcel žalobca v konaní III. žalobným návrhom nariadiť žalovanej, aby si vyžiadala od rektora UPJŠ kompletnú osobnú korešpondenciu, vrátane všetkých kópií, ktoré sa týkajú prejavov osobnej povahy žalobcu, za obdobie od 7.12.2014 do 20.2.2017, súd konštatuje, že žalovaná nie je pasívne legitimovaná. IV. žalobným návrhom súd nemôže ukladať vykonanie informačných povinností tak, že žalovaná strana najneskôr do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku je povinná písomne informovať žalobcu o tom, ako si žalovaná strana splnila povinnosti uložené súdom v bodoch č. 2 a 3 rozsudku a k písomnej informácii priložiť korešpondenciu vyžiadajú od rektora UPJŠ spolu s kópiami, ktoré si rektor UPJŠ vyhotovil. Uvedené výroky súd zamietol ako nedôvodné. Žalobný návrh v poradí V. taktiež súd zamietol, keďže pri nepreukázaní neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu nevzniká nárok ospravedlnenia sa v požadovanom texte.

40. Na záver súd uvádza, že všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody.

41. Pokiaľ žalobca žiada odovzdať jeho komunikáciu od univerzity, je v prvom rade potrebné položiť si otázku, či táto komunikácia nie je súčasťou pracovného sporu ako listinný dôkaz pre jeho ukončenie. Tieto skutočnosti však súd nemal dôvod riešiť v predmetnom konaní.

42. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Keďže v konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalovaná, súd jej priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

45. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.